

Les lluites contra l'especulació omplenen el BCN Meeting Point

Una manifestació pel tancament de la Fira Immobiliària de Barcelona va ser el punt i final d'una setmana de mobilitzacions en contra de l'especulació, per la defensa del territori i el dret a un habitatge digne. La protesta, molt participativa i plena de color i accions, va aplegar més de

2.000 persones i ha servit perquè els diferents col·lectius creïn un espai de coordinació de les seves lluites.

La plaça dels Països Catalans va acollir el mateix dia una trobada de plataformes i col·lectius, que van exposar les seves reivindicacions.

[pàgina 3]

L'habitatge ja és la principal preocupació de la població de Barcelona.

INDYMEDIA

Milers d'euros de multa per un mural per Can Vies

[pàgina 4]

FOTO: EL PUNT

SANTS

El caos de Renfe estava previst fa més d'un any

El malestar generat pels col·lapses dels serveis de rodalies de Renfe comença a prendre forma: unes 200 persones van manifestar-se el passat 29 de novembre.

[pàgina 5]

EN MOVIMENT

10 anys construint xarxa social al barri

L'Assemblea de Barri de Sants celebrarà el seu desè aniversari el 2007. Durant aquesta dècada la xarxa social que aglutina s'ha anat transformant i desenvolupant.

[pàgina 8]

ARREU

Ciment sense fre a Gavà

L'Ajuntament d'aquest municipi del Baix Llobregat pretén realitzar una maniobra especulativa que suposarà l'aïllament biològic del Parc Natural del Garraf.

[pàgina 11]

Albert Garcia Burriel,
membre
d'Amics de la Bici
entrevista

[pàgina 12]

música
Montjuïc
Boneyard

The Kinky Coo Coo's

un tomb pel diccionari
diccionari
lleidatà-català

la cançó
Feliu Ventura

parentesi
[pàgines centrals]

editorials

L'habitatge com a dret

No calia que vingués un relator de l'ONU a explicar les dificultats de l'habitatge. Però mai està de més que una instància internacional digui el que la gent del carrer constata cada dia. Sembla, però, que les contundents declaracions de Miloon Kothari ("Espanya és un dels països amb l'accés a l'habitatge més difícil" i "S'està subvencionant els promotors amb diners públics") no faran canviar les polítiques públiques. El tímid intent de Salvador Milà de frenar

l'especulació li va costar el càrrec, i José Montilla afirmava, després de ser nomenat president, que "el preu dels pisos no baixarà". L'habitatge és un problema estructural, per al qual cap partit polític té respostes. I és que mentre continuï sent una font de negoci molt important, serà difícil que tinguem garantit aquest dret. Cal, doncs, que el reivindicuem de forma col·lectiva. Les mobilitzacions convocades per l'Assemblea Popular per un Habitatge Digne són un exemple encoratjador.

Un futur esperançador

El passat dissabte 18 de novembre, l'Espai Obert va acollir una assemblea extraordinària en la qual van participar fins a una quarantena de persones del barri. L'objectiu: actualitzar el projecte de l'Assemblea de Barri de Sants (ABS) i debatre el futur d'aquesta iniciativa en la qual participen molts col·lectius de base de Sants com, per exemple, LA BURXA.

El resultat de l'intens debat

no pot ser més esperançador, i el cert és que l'ABS encara el seu desè aniversari de vida amb les piles carregades i amb la seguretat que dona el treball fet en aquesta dècada, en què ha participat en multitud de campanyes i ha organitzat, cada any amb més èxit, la Festa Major Alternativa de Sants.

Aquest projecte és un exemple de com els i les veïnes del barri podem autoorganitzar-nos i construir alternatives a les fèr-

ries directrius municipals des de l'assemblearisme, la horitzontalitat i la solidaritat entre nosaltres.

Des de LA BURXA, felicitem l'Assemblea de Barri per la seva trajectòria i per l'il·lusionant futur que té per davant, i animem a tots i totes les veïnes de Sants a participar en aquest projecte que no és sinó un reflex de la tradició associativa i combativa que dona raó de ser al nostre barri.

opinió

L'actuació policial (o el 'show' del proxeneteta)

ANNA COLL

El primer acte comença la matinal del 15 de novembre: la Policia Nacional practica 109 detencions al Raval. Unes hores després, a través de tots els mitjans coneguts, som espectadors passives d'una quantitat de material gràfic tan abundant que ens fa pensar que el veïnat del Raval ha estat testimoni de la gravació de la segona part d'*Starsky & Hutch* i no de "la més gran operació policial europea" contra xarxes de prostitució.

El segon acte: la roda de premsa de la Policia Nacional. El sergent de torn ens parla

del llarg treball de quatre mesos per desarticlar "una xarxa de proxenetes romanesos que tenien tres clans que explotaven dones sense papers a les quals obligaven a prostituir-se sota amenaces i coaccions". A través de la càmera de televisió (de totes les cadenes conegudes) quasi podem veure la llagrimeta que s'amaga rere els ulls del portaveu de la policia quan comenta que "fins i tot hi havia menors".

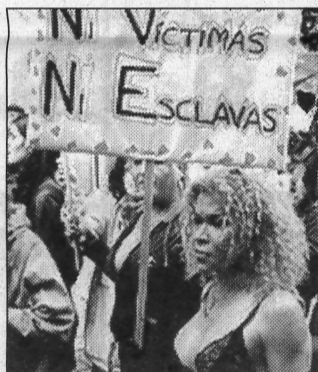
I en aquest punt, final felicitat, l'espectacle conclou i cau el teló. El primer en aplaudir: el senyor alcalde, pletòric pel desenllaç que fa evident el desig del consistori d'acabar d'una vegada amb la prostitució al carrer (no fa gaire que demanava una llei), i que li farà sumar vots. Tot seguit, l'ovació de la

resta del públic, la ciutadania dividida entre moralistes i hipòcrites que prefereixen amagar allò que els molesta. I, per últim, la tribuna d'honor: els empresaris dels prostíbuls encantats que la Policia Nacional acabi amb la competència.

Però darrere del teló l'obra continua i, dos dies després del gran acte, les pobres víctimes de la terrible xarxa de proxenetes, que per descomptat també han estat detingudes, presenten una denúncia.

En una roda de premsa que, evidentment, no sortí a la portada de cap diari ni aparegué en cap noticiari de televisió, les treballadores del sexe, recolzades pel col·lectiu LICIT (Línia d'Investigació i Cooperació amb Immigrants Treballadores Sexuals), juntament amb les entitats Genera, Lloc de la Dona i Àmbit Prevenció-Àmbit Dona, a més d'altres persones i institucions vinculades a la defensa dels Drets de les persones, ens contaren la seva versió.

Resulta que per salvar-les, els superherois de la pel·lícula les esportaren, sacsejaren, maltractaren i insultaren, les amuntegaren dins d'una cel·la sense matalassos ni mantes ni possibilitat d'anar al bany. Si això no era poc, com que estaven "explotades en situació il·legal", les forces de l'Estat es dedicaren a emetre ordres d'expulsió contra les detingudes. Un moment! M'he perdut o no entenc el guió... però, no eren elles les víctimes?

Trobem a faltar la teva mala llet, la teva lucidesa antipoder i la teva vitalitat. Fa cinc anys vas deixar aquest orinal quadribarrat. Seguirament en el moment del traspàs i coneixent-te una mica devies pensar "Ja us ho fareu". I tant que sí, Ramon, tenim una bona merderada damunt, un tripartit que més que un govern sembla un consell d'administració dels jesuïtes... Que ningú no es mogui, que ningú no es passi, la mà de ferro amb guant de seda de Pepe ho engrapa tot. En Carod Poltrona i en Saura-tomàquet amb gust de tomàquet faran d'escolanets aplicats. La grisor més absoluta ens ensopirà durant quatre llarguíssims anys. *Finaes Catalonia?*

Això que acabeu de llegir no és res més que una trista imitació d'un estil únic, irrepetible d'escriure. Era en Ramon Barnils, mestre i far que il·luminava el trist panorama de la premsa catalina. Gaudiu-ne.

SALT DE PLENS

Ramon

QUEL NESS

"Perquè aleshores, com avui, hi ha moltes possibilitats que els boigs són precisament els qui no els cal anar al psiquiatre. Admetre aquest tipus de defensa hauria estat col·laborar en la delirant confusió que anomenen normalitat."

"El nombre dels imbècils és infinit", La Bíblia.

"És definir-se segons la seva definició, és convertir-se en víctima voluntària del botxí conegut."

"Anotem amb satisfacció que de vegades sí, que llops amb llops es mosseguen i que de tant en tant es fa una esquerda al sistema. Que en faci profit."

"La invencible ignorància que els fa invencibles."

"No hi poden fer res, com res no hi poden fer els huns, ni els assiris, ni el setè de cavalleria, ni els espartans, tot allò que toquen o trenquen. És la barbàrie com a caràcter definidor, sense la qual deixarien de ser el que són, de la qual no poden prescindir si s'entossudeixen a tenir un lloc al sol, lloc que no saben tenir si no és fent fora els altres i sol que no saben prendre si no és prenent-lo als altres."

"Per una organització nacionalista, és a dir, internacionalista."

"No volia tenir fe en res si abans no ho veia: tenia, doncs, una enorme bona fe. Abominava de la tendresa perquè era tendre."

"Deia Eugeni d'Ors que tot el que no és tradició és plagi o que, de tot el que hi ha al món, només el millor passa a ser tradició."

Bé, doncs, heu llegit un tastet del que jo en dic *barnilades* Que vagi de gust.

CARTES A LA BURXA

Envia'ns el teu escrit a laburxa@laburxa.org o a Can Vies (c. Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Cap a on ens movem?

NEUS BRAÑAS V.

La nova ordenança municipal de bicicletes segueix la política de l'Administració d'aquesta ciutat: *sancionar* abans de *solucionar*.

Mesures com aquestes l'únic que fan és donar un pas enrere en el llarg camí cap a una ciutat més respectuosa amb el medi ambient i, en definitiva, més agradable per a tothom.

Pocs dies després que sortís l'ordenança vaig anar a visitar una amiga a Gant (Bèlgica). I vaig quedar meravellada perquè em va semblar el paradís de les bicis. Tothom va en bicicleta i els carrils bici estan pertot arreu, hi ha grans zones d'estacionament on tranquil·lament podien haver-hi lligades unes 200 bicis. Fins i tot els carters

i els policies van en bici. Per què això que a Gant (i a moltes altres ciutats europees) sembla tan fàcil aquí, a Barcelona, és gairebé impensable?

És com si a l'Ajuntament, per algun motiu, no li interessés donar suport a aquest mitjà de transport. Anar en bici no és només una forma saludable i divertida de moure's. És un compromís amb el medi ambient, ens permet assolir les nostres necessitats sense que això comporti un dany al nostre entorn, perquè no generen diòxid de carboni, ni contaminació acústica, ni consumeixen combustible fòssil. Són coses que l'Ajuntament hauria de tenir en compte a l'hora de fer una ordenança.

la Burxa

Periòdic de Comunicació
Popular de Sants
i barris veïns

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al CSA Can Vies (c. Jocs Florals, 42)
Periodicitat: mensual
Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@laburxa.org
LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta BURXA hi han col·laborat: Roser Benavent, Toni González, Gemma Parera Álvarez, Pau Canela, David Vázquez, Soto, Jordina, Laia i Meritxell Sánchez Amat, Mireia Pui, Carme, Ester Rams, Anna Farré, Helena Olcina i Amigo, Isaac, Marc, Albert Alonso, Miquel Darnés, Agus Giralt, Yol, Marc Faustino i Vidal, Alex C., Casal Independentista, Comissió de Veïns de la Bordeta, Germinal, Anna Coll, Lluís Miró, Luringa i Marc Amigó Pelfort.

Cinc casos d'assetjament immobiliari a la setmana

L'oficina Accions per l'Habitatge del districte de Sants-Montjuïc calcula que atén 20 consultes mensuals de persones que pateixen pressions per abandonar casa seva

El relator especial de l'ONU sobre l'Habitatge Adequat, Miloon Kothari, assegura que no ha vist "situacions tan greus com les d'aquest país en cap altra part del món desenvolupat"

LAIA S. A. I ESTER RAMS ■ SANTS

La seu de l'oficina de l'Ajuntament de Sants-Montjuïc calcula que des de la seva obertura el febrer del 2006 ha rebut unes 20 consultes mensuals per problemes relacionats amb l'assetjament immobiliari. Tot i que la funció d'aquest organisme es limita a la recollida de sol·licituds per a les convocatòries d'habitatges protegits, augmenta cada cop més el nombre de visites que busquen assessorament i ajuda per resoldre problemes relacionats amb l'habitatge. Aquest fet constata la manca de resposta oficial a un problema bàsic que cada cop afecta més sectors de la població: la impossibilitat de pagar els lloguers i les hipoteques davant l'augment del preu dels pisos i les maniobres

criminals d'alguns propietaris per expulsar els llogaters.

En l'elaboració d'aquest article s'ha posat de manifest la inexistència d'estudis oficials publicats sobre el problema de l'habitatge, amb dades aproximades, parcials i antigues (els últims informes daten del 2001) i el desinterès de les administracions per trobar solucions a aquesta nova plaga (l'Oficina Antimobbing s'ha revelat completament ineficax, com va posar de manifest el vídeo elaborat per l'Assemblea per l'Habitatge Digne).

Panorama desolador

La visita del relator especial de l'ONU sobre l'Habitatge Adequat, Miloon Kothari, que s'ha endarrerit dos anys per la tardança del Govern espanyol a convidar-lo a veure el panorama, ha posat encara més de

relleu la magnitud del problema: l'Estat espanyol suspèn clarament en habitatge. Afirma que les administracions semblen no haver-se preocupat fins ara de l'accés a l'habitatge i que, en canvi, han estat més atentes a les demandes dels propietaris i les promotores.

El fet és que les poques dades recents de què es disposa parlen per si soles: la Conselleria de Medi Ambient i Habitatge estima en 10.000 els afectats per assetjament immobiliari a Catalunya, mentre que l'Oficina Municipal d'Informació al Consumidor de l'Ajuntament ha recollit 62.433 consultes per aquest mateix tema només a Barcelona.

Però els casos d'assetjament són només un dels vessants del problema de l'habitatge. També cal parlar dels desnonaments per impa-

gament del lloguer (només l'any 2002 se'n van dur a terme 3.675, 10 diaris), de les dificultats per accedir a una casa (un 25% de la població de l'Estat espanyol no està en condicions de pagar un pis a preu de mercat, sigui de lloguer o de compra) i de l'endeutament de les famílies (l'Associació de Promotors de Barcelona indica que el 2005 les famílies de renda mitjana de la ciutat de Barcelona van destinar el 71% dels ingressos a pagar el seu pis de propietat).

El preu de l'habitatge

Tot aquest problema deriva del que s'anomena la *bombolla immobiliària*, un eufemisme per no parlar directament d'especulació. A aquestes alçades està clar que l'habitatge no depèn de la llei de l'oferta i la demanda, com ho mostra el fet que, segons dades del 2001, a Barcelona hi havia 757.928 habitatges, dels quals 100.771 estaven buits i en perfecte estat (a Sants eren 3.118 els habitatges desocupats d'un total de 34.186). I si a això li sumem els 2,3 pisos per cada 1.000 habitants acabats de construir a principis del 2006 a Barcelona, es pot concloure que l'alça dels preus no es deu a la manca de pisos. L'alça dels preus de l'habitatge es deu al fet que, segons l'antic governador del Banc d'Espanya Jaime Caruana, els pisos estan sobrevalorats entre un 24% i un 35%. Un bé bàsic com és l'habitatge està sent utilitzat per a l'enriquiment de tot tipus d'inversors, tant privats (immobiliàries, constructores, promotores, particulars, caixes i bancs) com públics (especialment els ajuntaments).

Davant d'aquest fenomen, les administracions han optat per inhibir-se i, en comptes d'impulsar polítiques públiques per frenar l'estratosfèric encariment de l'habitatge, han iniciat tímids, i clarament insuficients, programes d'ajuts econòmics dirigits hipòcritament a compensar els sobrepreus i destinats en la seva majoria als sectors més desfavorits.

Protestes en el Barcelona Meeting Point

La setmana del 6 al 12 de novembre va ser una setmana d'accions gairebé diàries contra la celebració del Meeting Point, una fira on es

reuneixen les principals immobiliàries i constructores espanyoles i europees. A la fotografia, membres de l'Assemblea Popular per un Ha-

bitatge Digne van clausurar simbòlicament la Fira per vulnerar l'article 47 de la Constitució, que garanteix el dret a l'habitatge.

A PEU DE CARRER

No tindrè casa en la puta vida (fins quan ho permetrem?)

Marxar de casa és tot un somni per a qualsevol adolescent. Qui no recorda aquelles converses al pati de l'institut dibuixant la llar on podríem fer totes les drogeries imaginables amb els col·legues i les amigues de torn? Vaig creixent i somiant el moment que podré donar el pas de marxar de casa. Quan per fi arriba el dia desitjat, em desperto del somni i diviso la crua realitat. La pel·lícula és la de sempre.

"Bon dia, truco pel pis del carrer Constitució". "Sí, miri, són tres habitacions, cuina, menjador, és un quart sense ascensor. Costa 800 euros al mes més tres mesos de fiança", responen. Alguna immobiliària s'ha llegit l'article número 47 de la Constitució espanyola? Ho dubto. Llegeixo: "Tots els espanyols (sic) tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat". Una merda!

El procés es repeteix diverses vegades, i en cada intent sorgeix un contratemps diferent: lloguer abusiu, fiança estratosfèrica, pis en pèssimes condicions, l'habitatge que més aviat recorda un zulo en els que ETA amagava els segrestats...

Després d'una angoixant cursa de visites a pisos, molts en lamentable estat, acabo encertant-la i em decideixo pel pis menys dolent que he trobat. El preu, millor no us el dic; la feina que a partir d'ara caldrà fer per acondicionar-lo, tampoc.

Bancs, immobiliàries... els rics! Per què la gent ja no sap assenyalar-los com els culpables de la precària situació en què vivim? Nosaltres, treballadores i treballadors dels barris populars, per què permetem que ells visquin com a reis mentre nosaltres ens tirem tota la vida per pagar una hipoteca o ens apremem el cinturó per abonar el lloguer d'una penosa llar? Per molts estatuts de pa sucats amb oli, radicals sense rostres i *Salsa Rosa* que intentin desviar l'atenció, aquesta és la nostra fotuda realitat quotidiana.

Si jo l'estiro fort per aquí...

ALBERT ALONSO

LA PUNTA DE L'ICEBERG

Podem parlar del desnonament de la **Nieves Fernández**, una pensionista que no podia pagar el lloguer, i que avui, gairebé dos anys després, viu a casa d'uns coneguts en espera que se li ofereixi una solució des de l'Administració.

També podem parlar de l'assetjament immobiliari contra la centenària **Coral La Floresta**, que va acabar amb el desnonament del seu local històric. Més de dos anys després, l'entitat encara no disposa de seu i hi ha un procés judicial obert contra Miquel Abat

Arquitectura i Construccions, propietaris del local.

I de **Cecilio Hipólito**, un jubilat que, després de patir durant quatre anys tot tipus de pressions per fer-lo fora de casa, va guanyar un judici en què s'obligava Teófilo Villanueva i Pedro Esgueva (els propietaris) a real·lotjar-lo. Cecilio també va interposar una denúncia per assetjament contra els propietaris, que es troba en fase d'instrucció.

Però les 20 consultes mensuals a l'Oficina d'Accions per l'Habitatge i els casos ante-

riors recollits per LA BURXA són només la punta de l'iceberg d'un problema que afecta cada cop més persones. El mateix Ajuntament reconeix que a la ciutat hi ha 450.000 persones que necessiten un habitatge assequible (tot i que no defineixen què vol dir *assequible*), i els diferents agents socials que treballen aquest tema constaten la manca d'eficàcia de les solucions de l'Administració. En cas que tots els pisos promesos en els plans d'habitatge públic es construïssin, només es podria resoldre el problema d'un

2,25% del total de persones necessitades.

Així doncs cada cop és més freqüent l'assetjament immobiliari, que la gent marxi a viure a més de 50 quilòmetres del seu barri, que famílies senceres es vegin obligades a canviar la seva casa per una habitació relogada en un pis compartit, que els joves no s'emancipin fins ben entrada la trentena, que es facin hores extres per pagar hipoteques que no paren de pujar, que les entitats hagin d'abandonar les seves seus per no poder fer front a les pujades de lloguer i un llarg etcètera.

Aturar la demanda de Can Vies és viable

Can Vies no està afectat per la construcció del calaix, sinó per un projecte especulatiu de remodelació urbanística

Una concentració frustra l'intent de desallotjament de l'habitatge okupat conegut com L'Esbarzer

REDACCIÓ ■ SANTS, LA BORDETA

La forta campanya iniciada per aturar la demanda de desallotjament del Centre Social Autogestionat Can Vies està en el seu punt àlgid. El mes de maig el CSA Can Vies va rebre una demanda de desnonament per precari de mans de l'empresa pública Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona, la qual pertany a TMB, que té l'Ajuntament com a principal accionista. Des d'aleshores s'han fet múltiples mobilitzacions per aturar el procés. Cal destacar la manifestació que va tenir lloc el dissabte 10 de juny on més de 1.000 persones van exigir la retirada de la demanda pels carrers de Sants. Pel que fa al procés judicial, s'han personat com a demandats 14 col·lectius que fan ús del centre social o es senten l'espai com a propi, com és el cas de la CGT, el sindicat majoritari de TMB.

En aquest moment s'està a l'espera de resposta del recurs que ha interposat un dels col·lectius al·legant que el procés no està anant per la via judicial que li pertocaria. Paral·lelament, continuen les mobilitzacions per exigir la retirada de la demanda. Cal tenir en compte que revisats els plànols de les obres del tren d'alta velocitat (TAV) queda clar que Can Vies no està afectat per la construcció del calaix, sinó per una remodelació urbanística de l'entorn, amb una clara intenció especulativa que pretén no només eliminar espais generadors de contrapoder, com és el cas de Can Vies, sinó que afecta un gran nombre de veïns i veïnes de la zona que en

Desallotjament de L'Esbarzer.

ALBERT GARCIA

brev hauran d'abandonar les seves cases deixant enrere la seva història per donar pas a la construcció de pisos de luxe que no seran assequibles per a la majoria de gent del barri.

Per tant, des del centre social es veu viable que la demanda es retiri i que Can Vies continuï sent un espai d'ús col·lectiu, mantenint la seva llarga trajectòria com a equipament del barri. I, per descomptat, cal evitar que es dugui a terme l'operació de remodelació urbanística, que suposarà la pèrdua del teixit social del barri i donarà lloc a un entorn deshumanitzat.

Aturat el desallotjament de L'Esbarzer

Mentre Can Vies lluita per retirar la demanda, l'habitatge okupat L'Esbarzer, al carrer Constitució, 88, segueix en peu després d'enfrontar-se a una segona data per fer efectiva l'ordre de desallotjament. Si bé l'anterior vegada va ser un recurs el que paralitzà el desallotjament, en

aquesta ocasió ha estat la mobilització veïnal. L'Esbarzer, que està okupat des de l'any 2001, va rebre el desembre del 2005 una primera ordre de desallotjament després d'un judici de desnonament per precari. Aleshores es va presentar un recurs per aturar-lo, que en ser resolt negativament va donar lloc a una segona data de desallotjament el 15 de novembre. Aquell dia una cinquantena de persones es van concentrar a les 8 del matí davant de l'immoble per mostrar la seva oposició a la "violència immobiliària" i en solidaritat amb L'Esbarzer.

La policia no va aparèixer, tot i que un helicòpter dels Mossos d'Esquadra va sobrevolar el barri a primera hora del matí, i alguns policies de paisà van fer acte de presència a les immediacions de la concentració.

El dia anterior els Mossos d'Esquadra van muntar un desmesurat desplegament policial per tapiar les parets de La Rossenda, habitatge okupat el 2004.

Imatge de la manifestació contra la multa.

ALBERT GARCIA

7.050 euros de multa per un mural

Una cinquantena de persones es van manifestar dimecres 30 de novembre per carretera de Sants per protestar contra les multes imposades a sis persones el dissabte anterior per repintar l'emblemàtic mural de la plaça de Sants amb Joan Güell, en el marc d'una jornada reivindicativa organitzada pel CSA Can Vies. Una patrulla dels Mossos d'Esquadra va identificar les persones que estaven pintant i els va interposar una denúncia administrativa que comporta una multa de 1.175 euros per persona, 7.050 euros en total.

Les mobilitzacions no s'han fet esperar: ja s'estan recollint firmes per aturar el procés i s'ha demanat al Districte que faci un escrit per presentar a les al·legacions, petició a la qual s'ha negat rotundament dient: "Nosaltres no hi som per fer escrits". Els multats compten amb el suport total del veïnat, que està "encantat amb la pintada del mural".

Can Batlló ja està a la venda

ROSER BENAVENT ■ LA BORDETA

Si algú mira la pàgina web de la Immobiliària Gaudir podrà veure dins el capítol de "Noves promocions" els pisos a la venda de Can Batlló. Aquest projecte, llargament reivindicat pels veïns de l'entorn, sembla convertir-se en una simple promoció immobiliària. En la presentació de la primera fase de pisos, la directora general del Grup Gaudir, Carmen Escriba, coneguda com *la guapa* entre els treballadors del polígon pel seu posat madrileny i xulesc, va arribar a dir que s'havia fet un gran

esforç per ajudar els industrials que seran desnonats. En realitat, la immobiliària porta anys fent *mobbing* als tallers amb contractes de lloguer a Can Batlló. *La guapa*, que, recordem-ho, és la neta del conegut feixista i especulador Muñoz Ramonet, va posar data d'entrega dels primers pisos per a l'any 2007. Els veïns s'han adreçat a l'Ajuntament per demanar explicacions, atès que el pacte havia estat que els pisos, els equipaments i les zones verdes es desenvoluparien en una única fase i al mateix temps per evitar riscos.

La sorprenent resposta de l'A-

juntament va ser que ells no saben res, que el que diu Gaudir és impossible i que no pensen fer un desmentiment, ja que "ells van a l'Ajuntament a treballar, no a fer desmentiments". El veïnatge tem que la immobiliària construeixi tots els pisos del pla (la majoria dels quals està sobre solars lliures o semilllures) i que deixi empantanegada la resta per *secula seculorum*.

Hom té la sensació que a l'Ajuntament de Creu Coberta ningú els explica la pel·lícula i que les immobiliàries pacten amb algú de més amunt.

L'ABBA Sants, la Torreta, el Bahia i un senyor d'Almeria

El títol, en broma, recorda el d'alguna d'aquelles *pel·lis* cutes de la transició. Poc menys cures és l'operació urbanística anunciada en edicte el passat 8 de novembre, on la Subcomissió d'Urbanisme aprovà una modificació del pla general metropolità. En poques paraules, Hoteles de Navarra vol ampliar l'hotel Abba Sants al carrer Numància edificat damunt d'una zona verda contigua. A canvi, ofereix a l'Ajuntament permutar l'espai pels edificis de la Torreta i el Bahia, ambdós al carrer Olzinelles, de Sants (i els dos amb una història d'okupació a l'esquena), propietat de la cadena hotelera i que cediria a l'Ajuntament amb qualificacions urbanístiques de zona verda i equipaments. Abans de començar a fer càlculs sobre què pot representar això per al barri i del destí dels possibles equipaments cal preguntar-se a quina mena de situació ens ha portat la disbauxa urbanística on tothom s'atreveix a tot en aquest paradís dels especuladors en què s'ha convertit Barcelona.

ROSER BENAVENT

Laciutatinvisible
 llibreria crítica associativa
 taller de serigrafia
 centre de documentació
 espai de recerca zona mèdia
 C/ Riego 35 t. 93 298 99 47
 laciutatinvisible@moviments.net

EL PASSADIS
 Pl. Osca, 10 - 08014 - Barcelona
 Telf: 93 332 89 48

malea
teteria malea s.c.c.l
 esmorzars i berenars, cassolans i ecològics
 c/ riego, 16 sants (bcn)
 telf: 93732070

Peluqueria Lliure
NO TANQUEM AL MIGDIA
 Plaça d'Osca 7-11, LOCAL 4
 08014 Sants, Barcelona
Telf. 93 298 83 35

Protestes contra Renfe

[El col·lapse de rodalies es va preveure fa un any i mig]

ESTER RAMS ■ SANTS

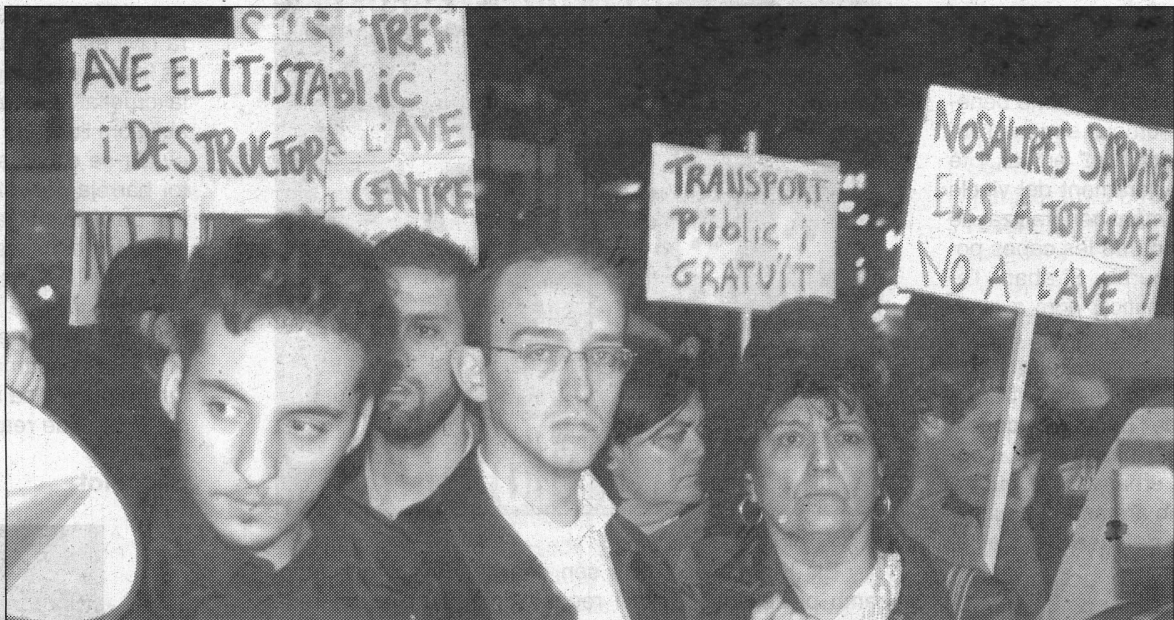
Unes 200 persones es van aplegar a la plaça del Països Catalans per protestar contra el mal servei de les Rodalies de Renfe. La concentració va tenir lloc el 29 de novembre i reclamava que es prioritzessin les inversions en l'esmentada xarxa i no en el tren d'alta velocitat (TAV), que des de fa dos anys s'emporta el 97% dels diners destinats a les infraestructures i els serveis ferroviaris, tot i que només serà utilitzat pel 5% dels usuaris.

Els organitzadors de la protesta responsabilitzen el Ministeri de Foment del desastre en què s'han convertit les Rodalies, ja que des de 1992, malgrat doblar-se el nombre d'usuaris, gairebé no han crescut les inversions. Però aquesta no és l'única causa, tal i com assenyalava el setmanari *Directa*: l'actual

col·lapse del servei ja es va preveure fa un any i mig. Un informe de l'Associació per a la Pro-

moció del Transport Públic advertia dels problemes si el TAV entrava pel corredor sud. Ni els

polítics, ni Renfe, ni el Ministeri de Foment van proposar cap mesura concreta.

Manifestació als voltans de l'Estació de Sants en protesta del mal funcionament de Rodalies de Renfe.

ÀLEX C.

Recorregut pels nyaps del calaix

MERITXELL SÁNCHEZ AMAT ■ SANTS

Sota un sol radiant, una seixantena de persones van seguir el diumenge 19 de novembre la Ruta dels Nyaps proposada per la Plataforma contra el Pla de l'Estació i pel Soterrament de les Vies. Membres de la plataforma van fer de guies per les desastroses realitats urbanístiques provocades pel pas de les vies pel barri, i van explicar què les substituirà amb l'arribada del tren d'alta velocitat a l'estació de Sants (vegeu LA BURXA núm.101).

L'itinerari va començar a la plaça Joan Peiró i va seguir pel calaix del passeig de Sant Antoni. A Can Vies, membres del centre social autogestionat van oferir als assistents un suculent pisolabis. El recorregut va seguir pel carrer Burgos, que és on dona la part de la Bordeta de les vies i on s'ha començat a construir el mur sud del calaix, que arribarà a 13 metres d'alçada. Creuant el túnel de Badal, es va passar a la banda nord de les vies. A Antoni de Capmany, els

Pas del metro al costat dels balcons de les cases del Carrer Badal.

ÀLEX C.

assistents van poder veure les finestres que tindran la paret del calaix a menys de dos metres. La ruta va acabar a la plaça de Sants, on l'organització va agrair la participació i va fer una crida a seguir lluitant.

A l'original convocatòria van acudir veïns i veïnes, part de les quals es van anar apuntant durant el recorregut, i nombrosos periodistes de mitjans de comunicació d'abast nacional, que l'endemà van recollir la notícia.

El petit comerç també es queixa de les obres

ESTER RAMS ■ SANTS

Els problemes derivats de l'arribada del tren d'alta velocitat al barri són notícia mes rere mes. Ara és el torn dels establiments de l'entorn de les vies.

Una trentena de negocis s'han unit per reclamar una compensació econòmica que pal·liï la crisi de vendes (un 60 o 70% inferiors de l'habitual). La raó: les dificultats per accedir a la zona amb motiu de les obres. Aquesta situació, que va en augment, ha provocat el tancament d'algunes botigues, i els propietaris, malgrat haver-se adreçat a diferents instàncies de l'Administració, no han rebut cap resposta.

D'altra banda, s'està generant un nou focus d'indignació a l'altre costat de les vies. Les obres que aixecaran el passeig de Sant Antoni van començar el passat 29 de novembre, sense haver avisat ni els veïns ni els comerços d'aquest carrer.

PINZELADES

Xerrada sobre Oaxaca a Can Vies

Un gran nombre de persones va assistir a la xerrada que es va realitzar el passat 17 de novembre a la capella de Can Vies sobre la revolta d'Oaxaca. L'acte va començar amb la projecció d'un documental sobre el conflicte polític que afecta aquella regió de Mèxic, i després dos membres del col·lectiu Barricada Zapatista van explicar de primera mà la revolta que ha situat al mapa mundial la regió d'Oaxaca. La xerrada va finalitzar amb l'himne de l'EZLN, i va donar pas a una cafeta farcida de menjar típic mexicà.

Les dones del districte parlen de violència

L'Escltxa ha editat el llibret *Veus de dones*, en què mostra el resultat de l'*Estudi qualitatiu sobre les violències vers les dones en el districte de Sants-Montjuïc*. L'objectiu de l'estudi, l'informe del qual està pendent de publicació, era recollir les vivències, les idees i les emocions de les dones del districte respecte les violències vers les dones. Per fer-ho, L'Escltxa, durant l'any 2006, ha passat qüestionaris i ha fet entrevistes en profunditat a dones que viuen al districte, a dones vinculades al moviment associatiu d'aquest i a dones que treballen en organismes públics que atenen dones que pateixen violència. Segons membres de l'associació, l'experiència ha estat molt enriquidora i palesat que les dones veuen i viuen les conseqüències de la desigualtat amb els homes en tots els àmbits (personal, laboral, institucional) malgrat el discurs de superació de les discriminacions que es vol imposar.

Amb el llibret, L'Escltxa vol fer d'amplificador de les veus de les dones i així moure a la reflexió a les persones que el llegeixin. Han volgut fer visibles les necessitats i demandes de les dones i mostrar també les eines de què aquestes disposen davant de les violències que viuen en el dia a dia. L'estudi ha estat possible gràcies al premi 25 de Novembre, concedit a L'Escltxa el 2005. Aquest premi, que atorga la Regidoria de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona, reconeix entitats que treballin per una Barcelona lliure de violències vers les dones.

la bagassa
tot per menjar

Riego 18 08014 Tel 93 421 05 93
Obert de dilluns a dissabtes de 13.30 a 15.30 i de 20.30h a 23.30h

PIM PAM
films

documentals,
curts,
independent,
projeccions,
i mes...

Video Club

C/ Valladolid 25 08014
Tel 93 330 07 29 BARCELONA

LA MAJANA
EN VINCORRE

floristeria
vallespir,16
08014 bcn.
tel 93 490 29 83

Honky Tonk
BLUES BAR

C. Finlàndia, 45 - Tel. 93 422 95 98
(Plaça Sants) 08014 Barcelona

a s s a i g

m ú s i c a

c i n e m a

Contra los territorios de poder

Por un espacio público de debates y combates

Jean Pierre Garnier
Editorial Virus, 2006

Recopilació de textos de l'investigador social francès que permet aproximar-nos a la seva anàlisi sobre el control social i l'espai públic a les ciutats franceses. En la llengua original de l'escrit, precarietat rima amb flexibilitat, que a la vegada rima amb competitivitat, i finalment amb beneficis. Aquesta equació consonant resumeix, segons l'autor, la dinàmica del capitalisme "glocalitzat" actual, i té com a conseqüència directa l'esquarterament del vincle social que es viu a França, amb l'augment generalitzat de la precarietat de les condicions de vida de les capes populars o els coneguts avalots als suburbis. Si abans l'enemic de la ciutat benestant era identificat com a quelcom exterior, ara l'amenaça ve de dins; si abans el conflicte social podia explotar, ara implosiona. Les condicions socials marquen i produeixen l'espai urbà, on les empreses manen i les deixalles de l'Estat-providència tan sols fan d'apagafocs d'una situació insostenible. L'òptica securitària regeix les polítiques urbanes, i la guerra contra el pobre s'innova cada dia amb armament nou: elitització de barris, disseny d'espais defensables i aïllament de les famílies més miserables.

Marc Invisible

Montjuïc Boneyard

The Kinky Coo Coos
Liquidator Music

Els Kinky Coo Coos són una banda de rocksteady amb pinzellades d'ska i reggae procedent de diferents ciutats de la rodalia de Barcelona. Acaben de treure el seu primer llarga durada, però són una banda amb un munt de rodatge i amb molts trets donats. La formació bàsica ha estat més o menys estable, però encara recordem l'època de Lord Kaya and The Kinky Coo Coos, amb un cantant al capdavant.

Actualment, ens presenten 19 cançons, totes ballables i molt treballades. El ball tranquil s'imposa a les seves composicions. Arriba el moment de la relaxació, el moment de la base rítmica a ritme de rocksteady, la dansa d'origen jamaicà surt al descobert. És l'hora d'escoltar temes propis d'una banda d'estil clàssic acompanyada en aquest treball d'artistes i veus com les del jamaicà Dave Barker i Rubén López (Malarians i Peeping Toms).

Contacte: www.myspace.com/thekinkycoocoos

David Vázquez

El laberinto del fauno

Guillermo del Toro
2006

Amb el seu darrer film, Guillermo del Toro ens ofereix una visió molt diferent dels anys que van seguir la guerra civil espanyola. A través dels ulls d'una nena recrea en les seves imatges aquells anys de postguerra en què la crueltat dels feixistes assolía nivells inimaginables, així com l'univers que aquesta nena necessita crear per evadir-se d'aquesta realitat. Amb gran mestria el director barreja aquests dos móns donant com a resultat un film de visió obligada, malgrat la crueltat d'algunes imatges. Molt bons els efectes especials presents en el món creat per la nena i que, en aquesta ocasió, no són gratuïts, ja que tenen una gran importància en la història. Menció especial als excel·lents treballs de Sergi López, encarnant un criminal oficial feixista, i d'una també magnífica Maribel Verdú donant vida a una dona del poble que reacciona davant la barbàrie feixista.

Lancelot

t i r a c ò m i c a

Taverna

la Bauma

Vallespir 23 · 08014 · BCN
tel. 934 911 946

Terra d'escudella

a partir de l'onze de desembre, carta de nit

NOVETAT

entaula't per sopar!

C/ Premia, 20 baixos, Sants (Bcn)
tel. 93 422 16 13

COMPANYIA ELÈCTRICA DHARMA

Gina PERPETOVA

"DECIDITS A RESISTIR"

www.ladharmacat

COMPANYIA ELÈCTRICA DHARMA

al PALAU MÚSICA CATALANA

EN DIRECTE COFRE DE 2 CD'S + DVD

NOU DISC

MÉS LA COBLA MEDITERRÀNIA

l a c a n ç ó

D'acord, d'acord

Hi ha vesprades que sonen com revòlvers en mans de policies i ministres de sanitat, educació i justícia.

Hi ha ministres que saben a cadàvers suculents i cofois quan es passegen pel parc pulcríssim diumenge a la vesprada.

D'acord. Les vesprades no sonen. D'acord, d'acord. Els ministres no saben a res. D'acord, d'acord, d'acord. Els policies són sagrats i naixen del ventre immaculat de la innocència.

Qui vulga dir mentides que òbriga la finestra i mire i cante el que hi veu perquè el que hi veu no passa.

Hi ha revòlvers que llepen com els dits savis i eters de la puta més cara del bordell el forat ferit del cul de cada somni.

(del poema de Marc Granell George Grosz)

Feliu Ventura

r a c ó h i s t ò r i c

Sants és Andorra

Actualment si algú volgués destacar una activitat econòmica a Sants segurament l'escollida seria la comercial. Qui dels que som santsencs no hem hagut de patir la conyeta que ens cantin allò de "Sants, Sants, Sants, carrer de Sants, el que no trobis aquí enlloc no ho trobaràs"? Qui no ha escoltat l'eslògan "El carrer comercial més llarg d'Europa"?

Sí, podríem dir que el comerç és tan important al barri que, vendre per vendre, els comerciants que no han pogut resistir les pressions de les grans superfícies fins i tot s'han venut les botigues i ara tot són franquícies de multinacionals.

Però quan va començar el comerç a Sants? Històricament Sants havia estat una població dedicada a l'agricultura. Es cultivava majoritàriament blat i d'altres cereals, tot i que també es podien trobar oliveres i vinya (a Hostafrancs i als límits amb Collblanc) i indians i fruiters (a la Marina de Sants).

A meitat del segle XIX, però, l'activitat agrícola decau i comencen a aparèixer grans fàbriques en sòl santsenc. Els empresaris més poderosos de Catalunya amb negocis foscos a Amèrica (molts dels quals enriquits amb l'esclavitud) han ugmentat el patrimoni i volen obrir fàbriques tèxtils. Es troben, però, amb una Barcelona atapeïda, sense espais i amb la impossibilitat de construir a la gran plana que esdevindria l'Eixample. Opten, doncs, per buscar llocs propers, on a

més a més no hagin de pagar els impostos que paguen a Barcelona. Sants és un lloc ideal per a la indústria, que comença a créixer i porta centenars de nous habitants al barri. Així, el 1840 s'inaugura el Vapor Güell, el 1849 l'Espanya Industrial i el 1880 Can Batlló.

I és justament en aquest moment, i motivat pel mateix creixement de població, que apareix el comerç. Sants compleix unes condicions ideals. Està ben comunicat amb dues carreteres importants, la Carretera Reial de Barcelona a Madrid (carretera de Sants) i la carretera del Prat. El poble és proper al port, disposa de quatre hostals (a Hostafrancs) i de magatzems de blat.

A tot això cal afegir-hi la campanya dels industrials per tal que el tren s'aturés a Sants, al costat de les seves fàbriques (es veu que hi ha coses que no canvien), i la menor pressió fiscal al territori santsec.

Així doncs, es va produir un boom en el sector comercial santsenc, que va veure com molts barcelonins baixaven a Sants a fer les seves compres. I fou llavors quan a la pròxima Barcelona es va popularitzar una frase que podem considerar com a pionera als eslògans del barri: "Sants és Andorra"

Agus Giralt

un tomb pel diccionari

Diccionari lleidatà-català

Tal i com us vàrem anunciar el mes passat, us oferim algunes de les paraules que podreu trobar a *Lo diccionari lleidatà-català* (www.tremendos.net/loDiccionari.htm.)

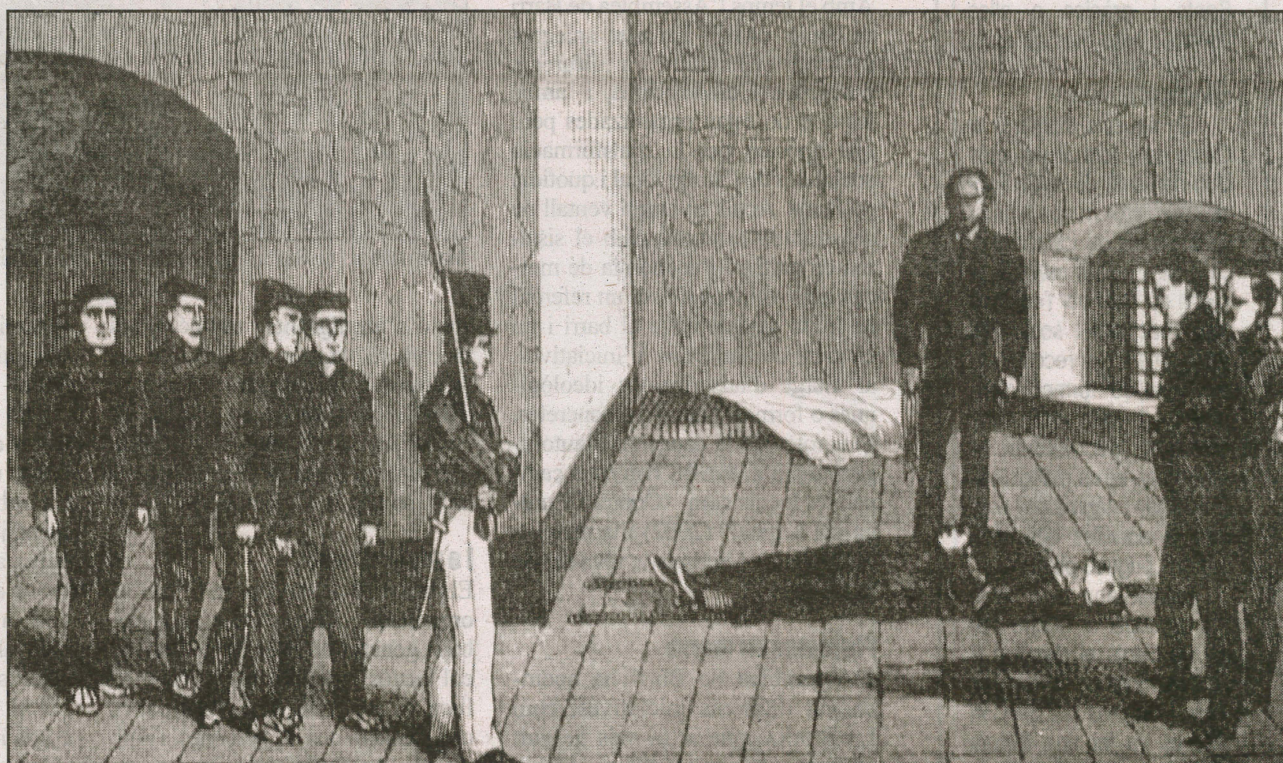
Runar: 1) Renyar, ex: "No vайjos al bancal quan plou que ta mare te runarà". 2) Renegar en veu baixa, ex: "No runis que te sinto, eh?"

Txiribec: Cicatriu al cap feta per una pedrada, ex: "Los païos aquells de Belianes li van fotre un txiribec al cap que fa asfarair".

Alego: De seguida, en un futur molt immediat, d'aquí a poca estona, ex: "No tardos eh? Tranquil que alego vindré".

Memòries gràfiques

Patètic

L'any 1855, un consell de guerra va condemnar a mort al coronel Blai Durana per cometre un crim passional. El militar, que volia ser afusellat, no suportava l'ofensa de morir públicament al garrot vil i es va suïcidar a la presó de la Ciutadella. El capità general Juan Zapatero va ordenar de totes formes executar amb el garrot vil el cadàver de Durana.

la Burxa presenta **100 mesos burxant** (el documental) **B** ja a la venda **3€**

LA RATAPESA BODEGUETA POPULAR VINS, CAVES I ÀPATS C. DEL SANT CRIST 23 - BARCELONA TELF. 93 533 25 32

Nou disc **XERRAMEQU TIOU MIEUS** **XERRAMEQU TIOU MIEUS** **propaganda-pel-fet.cat**

Vine al casal ens hi trobaràs tot l'any... obrim cada tarda a 2/4 de **11 del vespre a les 1** els caps de setmana **c/ Premià 31**

EL RACÓ DEL CASAL

El dia del soci

Ja fa tres anys vam celebrar per primera vegada el dia del soci i des de llavors un cop a l'any seguim organitzant aquest acte. I és que s'ha de tenir en compte que en qualsevol col·lectiu o entitat els socis que la formen són una part important, per no dir la més important. Tot i que de persones n'hi ha de molts tipus, totes juguen un paper que, com a mínim, un cop a l'any se'ls ha de reconèixer. Concretament en la nostra entitat hi ha aquelles que són molt actives i a part de participar a la Gestora participen en d'altres col·lectius, principalment del barri. Després hi ha aquelles persones que participen de forma continuada a la Gestora, altres que hi vénen de tant en tant i s'assebenten del que s'està coent. Després aquelles que apareixen als actes que organitzem, i per últim aquelles que només paguen una quota, però que no són les menys importants. Amb totes elles es conforma l'imaginari del Casal Independentista de Sants i gràcies a elles aquest proper mes de març ja organitzarem la vintena calçotada al barri.

En aquests moments el Casal està format per més d'un centenar de socis i sòcies però creiem que tu també n'hauries de formar part. La nostra entitat realitza un treball de barri per l'emancipació nacional i social del poble català, per recolzar totes aquelles formes d'expressió i de lluita social de la nostra vila, per viure en un barri on no se'ns mengi l'especulació, i tanmateix està obert a aquelles qüestions que ens pugueu plantejar.

Aquest any hem celebrat un sopar al Centre Social de Sants el dissabte 2 de desembre per a tots els socis. I després al CSA Can Vies es va fer una festeta oberta a tothom i on vam gaudir d'una gran vetllada.

CASAL
INDEPENDENTISTA
DE SANTS

10 anys transformant la realitat del nostre barri

Aquest proper any 2007 ja en farà deu de l'existència de l'Assemblea de Barri de Sants. Un espai de confluència dels moviments socials del barri que durant aquesta dècada s'ha anat ampliant, autotransformant i ha anat evolucionant. Un espai unitari

que aplega diverses formes de resistència, un instrument de treball i aprenentatge, de lluita i de suport mutu que ofereix noves formes de participació popular i que vol esdevenir un contrapoder a l'Administració Municipal.

ASSEMBLEA DE BARRI DE SANTS I
LA BURXA

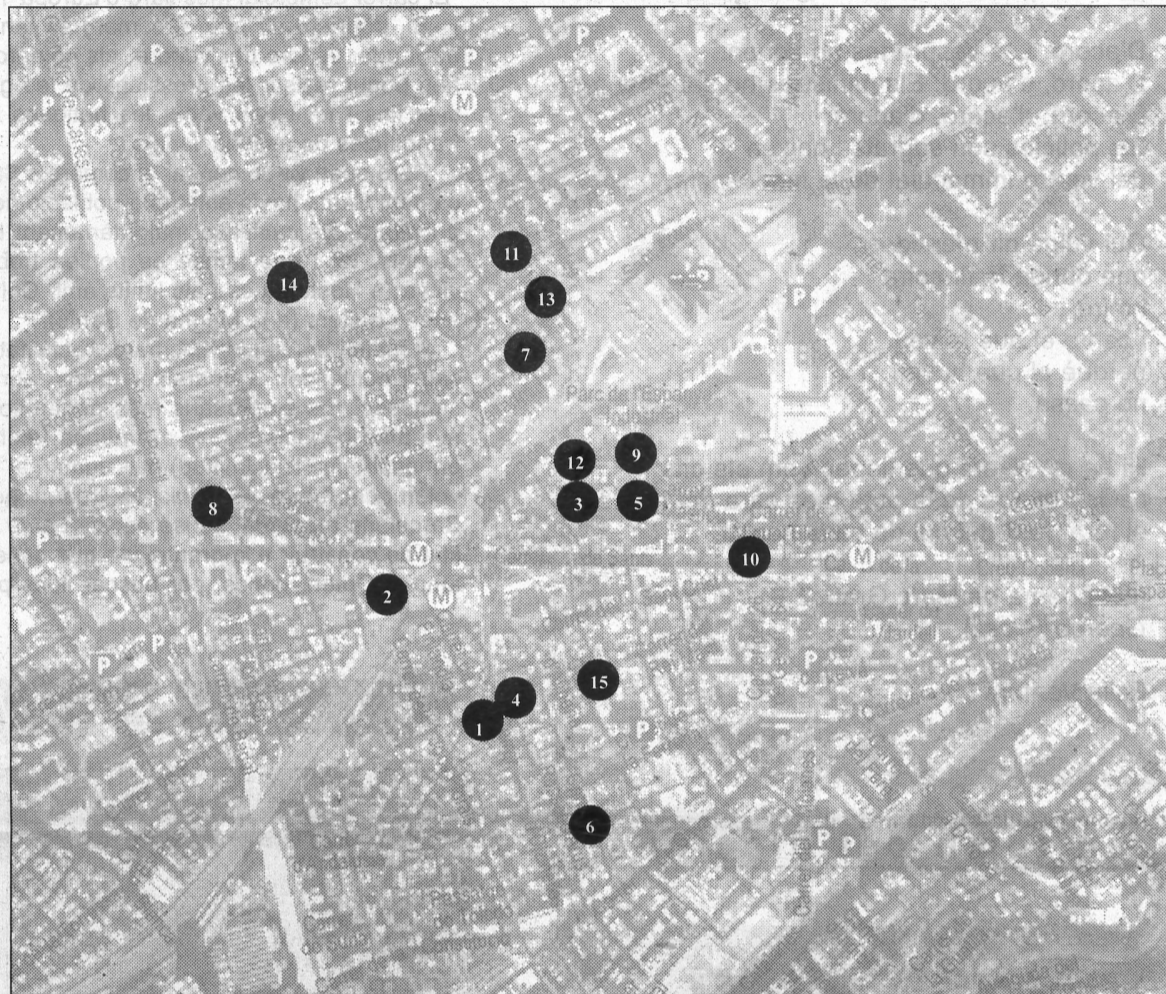
A finals del 96, principis del 97, un grup de gent es començà a reunir a causa d'un seguit de desallotjaments de cases okupades al barri, on desenes de persones van ser identificades i detingudes. Calia una resposta i aquesta havia de ser col·lectiva i organitzada. Per tant, en uns inicis, aquest espai podia haver estat una *assemblea d'okupes*, però mai es delimità així perquè es tenia consciència que al barri existien altres problemàtiques. I així va ser: més tard, des de l'Assemblea de Barri es van realitzar campanyes contra les ETT i la precarietat laboral i es va treballar en les lluites antifeixistes contra el 12 d'Octubre i per aturar els diferents processos urbanístics que destrueixen la composició territorial i humana del barri.

L'evolució

Amb el temps l'Assemblea de Barri de Sants (ABS) ha anat aplegant persones vinculades a diferents col·lectius i associacions, i també les que no estan organitzades però que aposten per la transformació social des de l'àmbit local i quotidià de Sants. Acull un ampli ventall de sensibilitats crítiques amb el sistema de partits i l'economia de mercat, amb voluntat de ser un referent de lluita assembleària al barri i un element dinamitzador d'iniciatives, al marge d'adscripcions ideològiques o formes d'actuació concretes. Exemples de la capacitat d'autoorganització de l'ABS han estat campanyes locals com "Contra l'Europa del Capital" (2002) i la mateixa Festa Major Alternativa, viva des de fa 12 anys.

Projectes en marxa

L'Assemblea de Barri ha acompanyat diferents iniciatives, com LA BURXA, que ja fa més de vuit anys que es manté. Altres projectes són el Col·lectiu de Migracions de l'ABS (continuïtat del Punt d'Informació que funcionà al Centre Social de Sants durant el procés extraordinari de regularit-

Mapa del barri de Sants amb els locals vinculats a l'ABS. A la següent plana teniu la llegenda amb una petita explicació de cada local.

zació d'immigrants i també de les tancades i vagues de fam que els migrants van realitzar al nostre barri) i BarriSants.org (portal de comunicació popular a la xarxa, que agrupa desenes d'entitats veïnals, polítiques i socials).

I a partir d'ara?

El passat 18 de novembre l'ABS va organitzar, a l'Espai Obert, una trobada general de totes les persones i col·lectius vinculats al projecte. Al llarg de tot el dia van participar-hi una cinquantena de persones, i amb l'ajuda de dinàmiques i grups de discussió es repassà la trajectòria de l'ABS, les seves moltes mancances i algunes fortalteses, i es valorà la situació actual del barri: els problemes socials, sí, però també la

complicitat entre la creixent xarxa d'espais i col·lectius existents a Sants.

Es van traçar les línies per treballar durant el proper 2007: habitatge, urbanisme i municipalisme. La trobada es valorà molt positivament, ja que ha donat una nova empena a la feina que s'està duent a terme des de fa 10 anys. Es seguirà amb la tasca d'obrir-se cada vegada més al barri per donar cabuda a aquells veïns i veïnes que fins ara no hi han participat. També s'acordà mantenir el plenari de l'ABS el segon dijous de cada mes a les vuit del vespre al Centre Social de Sants, obert a tothom que hi vulgui participar, ja sigui de forma permanent o bé puntualment per denunciar quelcom, anunciar o convidar

a alguna activitat que desenvolupi el seu col·lectiu o entitat.

La Burxa dins de l'ABS

El periòdic de comunicació popular LA BURXA és una eina que va sortir de l'ABS i, tal com ha fet aquesta, ha evolucionat tant en continguts com en forma. En l'actualitat és un col·lectiu de gent que funciona de forma continuada i independent de l'ABS però tanmateix segueix sent, sempre que és oportú i necessari, la veu d'aquesta. Gràcies, en part, a l'ABS aquest periòdic pot gaudir d'uns continguts plurals i sense cap tipus de restricció ni censura. I ha aconseguit un dels seus principals propòsits: ser una eina de i per al barri.

La Panera de La Burxa

números ja a la venda

La Burxa: subscripció (36 €), DVD (3 €), samarreta (12 €), xapa BS* (1 €), encenedor (1 €) * Ciutat Invisible: un llibre i una samarreta * Casal Independentista de Sants Jaume Compte: estelada * Teteria Malea: val per 1 berenar-sopar per a 2 persones * Pim Pam Films: el documental L'Argentina, Indymedia and the Questions of Communication * Diables de Sants: samarreta * Peces d'art: mirall de Mireia Ribas - joia de Miquel

* Terra d'escudella: val per 1 sopar per a 2 persones * Col·lectiu de Consum Crític Espal Obert: un rest d'allis d'agricultura ecològica - crema de garrofes d'Artesania Pàgesa Agroecològica - nèctar de préssec amb raim d'Artesania Pàgesa Agroecològica * Cooperativa de Consum Germinal: formatge semicurat de llet de vaca Mas Claperol (la Garrotxa) d'agricultura ecològica - ampolla de cava Azimut Brut Nature d'agricultura ecològica - 1 suc de poma Cal Valls (Urgell) d'agricultura ecològica - xocolata negra amb 73% de cacau d'agricultura ecològica i comerç just de la Xarxa de Consum Solidari * Taverna La Bauma: Dos fuets i dos ampolles rioja

* Taverna popular La Ratafia: ampolla de Gran Civet Hill, criaça de 2002 D. O. Penedès - ampolla de Gran Toc Hill, reserva 2001 - ampolla de Civet Hill, 1999 - ampolla de vinagre balsàmic de Modena - pot de bixos en vinagre Ropri - pot de banderilles picants Agrumac * Perruqueria Lliure: producte per al cabell * Talls i Tallats: paquet de café d'1 kg i un espraï per als cabells * Propaganda pel Fet: CD de Xerramequ Tiquis Miquis Obrador

* Pirat's Sound Sistema: CD Sants Sistema * Dijous Paella: CD Dijous Paella * Resistència.cat: dessuadora amb caputxa * La Lluna en un Cove: planta de Nadal * Setmanari de Comunicació Directa: subscripció

* L'Accent: subscripció * Lluita Íntima: peça de roba interior revolucionària * Cansaladeria Alsina (Canalejas, 29): val per un paquet de botifarres artesanes (d'escalivada, d'espinacs amb panses i pinyons, de rovellons amb all i julivert, de formatge amb bacó, de tardor i dels Castellans - amb xampinyó, ceba i alls tenders - i d'allis i ceba) i patés naturals (de rovellons, d'escalivada i de la Cerdanya) * Editorial Virus: dos llibres * Castellans de Sants: 2 videoreportatges dels Castellans - CD d'imatges - gorra - bossa d'esquena - banderola o penó - llibre 10 anys de Castellans de Sants * Dentista Dr. Marçal Solanas i Esquerre: equip de neteja dental

* Festes Alternatives als Bous (Borriol, la Plana Alta): CD recopilatori FAB Forte * Creación Positiva: equip de condons-lubrificants i llibre * Centre Social de Sants: llibre La Història del Centre Social de Sants

* Intersindical-CSC: lot de llibrets amb informació laborals + un calendari de taula ... i més **gràcies a tothom!**

1 CENTRE SOCIAL DE SANTS
Olzinelles, 30

Entitat veïnal degana als nostres barris i la ciutat que treballa des de diferents àmbits (urbanisme, reivindicacions socials i activitats culturals) en favor del veïnat. També ofereix el seu espai a nombrosos col·lectius, tant per reunir-s'hi com per organitzar activitats.

Acull: 21 associacions, entitats i col·lectius, entre els quals hi ha la Plataforma pel Soterrament de les Vies, L'Esclatxa i la Comissió de Veïns de la Bordeta.

Obertura: 1972

Horaris: de dl. a dv. de 18 a 21 hores

2 CENTRE SOCIAL AUTOGESTIONAT CAN VIES
Jocs Forals, 42
www.barrisants.org/canvies/

Edifici okupat per joves del barri de Sants en resposta a la manca d'espais on poder realitzar activitats tant de caire lúdic com polític. L'edifici té tres espais diferenciats (l'habitatge, la cafeta i la capella) i s'hi realitzen nombroses activitats, tallers i assemblees de col·lectius.

Acull: de forma permanent LA BURXA, l'Assemblea de Joves de Sants, Negres Tempestes, Barris-Sants.org, Col·lectiu de Cinema, Col·lectiu de Teatre, Víctimes del Civisme, Colla Bastonera de Sants. Cedeix l'espai a aquells col·lectius que volen organitzar activitats.

Obertura: maig de 1997

Horaris: de dl. a dj. de 19 a 23, dv. de 19 a 2 hores i ds. en funció de l'activitat

3 TETERIA MALEA
Riego, 16

La teteria santsenca és un projecte laboral i social format per persones del barri vinculades als moviments socials; a través del qual volen posar de manifest que l'autoorganització es pot dur a terme des de qualsevol àmbit de la vida. El cooperativisme i la creació d'un espai que faci visible a tot tipus de gent una altra manera de veure la realitat són els seus dos grans eixos.

Obertura: juliol de 2005

Horaris: de dt. a dv. de 8.30 a 22, ds. i dg. de 17 a 22 hores

4 SALA BAHIA
Olzinelles, 27
www.salabahia.net

Antiga sala de festes okupada per l'Assemblea d'Espais Alliberats per la Cultura amb l'objectiu d'apropar la cultura a tothom. Per aquesta raó organitzen nombroses activitats: concerts, dansa, teatre, conferències, cinema i ball la tarda dels diumenges.

Acull: col·lectius que demanen organitzar activitats a l'espai.

Obertura: març 2006

Horaris: depèn de la programació. Dg. de 17 a 22 hores, ball

5 TERRA D'ESCUDELLA
Premià, 20

Bar restaurant nascut de l'antiga AC Arran que vol donar a conèixer la rica cultura gastronòmica dels Països Catalans alhora que ofereix un espai per a la trobada i la difusió de les iniciatives socials i polítiques que tenen lloc al barri, amb la vocació d'unir oci amb cultura i reivindicació social, i fer-les visibles al màxim de gent.

Obertura: desembre de 2005

Horaris: de dl. a dj. de 9 a 24, dj. de 9 a 1 i ds. de 17 a 1 hores

6 GERMINAL
Rossend Arús, 47
www.cooperativagerminal.org

Cooperativa que promou el consum ecològic, crític i responsable de manera autogestionària. Vol ser una eina de transformació social i personal a través del consum per fer possibles experiències d'economia a petita escala. Els productes que ofereixen són de temporada, de cultiu ecològic, correctament etiquetats i elaborats en llocs propers i per productors amb criteris ètics, socials i solidaris afins a la cooperativa.

Obertura: 1993

Horaris: dj. de 18 a 22 hores

7 PIM PAM FILMS
Valladolid, 25
www.pimpamfilms.com

Projecte cooperatiu de videoclub que té per objectiu difondre pel·lícules i documentals de cinema independent i que organitza cinefòrums un cop al mes.

Obertura: setembre de 2004

Horaris: de 17 a 22 hores

8 ENTROPIACTIVA
Soçors, 7
www.nodo50.org/entropiactiva

Centre cultural anarquista que acull el projecte Acció Cultural, el qual pretén ser la via de materialització i difusió dels treballs que es realitzin en aquest espai. També pretén difondre material crític que no circula pels mitjans comercials.

Acull: projecte Acció Cultural i Llibreria Associativa.

Obertura: 2005

Horaris: dt., dc. i dv. de 18.30 a 21 hores

9 CASAL INDEPENDENTISTA DE SANTS JAUME COMPTÉ
www.barrisants.org/web/jcompte

El Casal aglutina les persones independentistes i d'esquerres del barri i té com a objectiu ser una eina en la lluita per la llibertat dels Països Catalans des d'una perspectiva d'esquerres i emmarcada en la realitat de la vila de Sants.

Acull: Endavant-Sants, Maulets-Sants, Assemblea de Joves de Sants.

Obertura: 1990

Horaris: de dg. a dj. 19 a 23, dv. i ds. 19 a 24 hores

10 CREACIÓ POSITIVA
Sants, 2-4, 1r 1a
www.creacionpositiva.net

Associació que treballa en el camp del VIH/SIDA des d'una perspectiva de gènere. Té com a objectiu promoure accions que contribueixin a la qualitat de vida de les persones afectades pel VIH, a eliminar qualsevol discriminació i estigmatització que puguin patir, i oferir serveis i activitats en un marc de calidesa, confidencialitat i respecte a la diversitat.

11 CAN PUNXES
Vallespir, 61

Casa okupada que actualment té la funció d'habitatge. De cara a l'any que ve s'obrirà com a ZETA (Zona d'Estudi i Treball Autogestionada) amb l'objectiu d'oferir al barri un espai dedicat a la formació en tots els àmbits. De cara al 2007 acollirà: sala d'estudi, laboratori fotogràfic, seminaris i conferències i tallers diversos.

Obertura: 2006

12 CIUTAT INVISIBLE
Riego, 35

Cooperativa autogestionària que té com a objectiu la recerca d'alternatives econòmiques al treball assalariat i l'impuls d'experiències polítiques autònomes.

Acull: llibreria-distribuidora de material, taller de serigrafia, espai de treball multimèdia i centre de documentació.

Obertura: 2005

Horaris: de dl. a ds. de 10 a 14 i de 17 a 21 hores

13 CAL BORINOT
Vallespir, 28
www.borinots.cat

La Colla Castellera de Sants va estrenar local fa dos anys. Després de molt de temps buscant-ne un, i davant la urgència de comptar amb un espai de trobada, van haver de rendir-se a la realitat immobiliària, i optar per un que no reunia les condicions d'espai necessàries per poder-hi assajar. Es troba afectat per les obres del pla de l'estació.

Obertura: novembre 2004

Horaris: dt. i dv. de 18 a 21, i després de l'assaig; dj. de 20 a 21 hores

14 ESPAI OBERT
Violant d'Hongria, 71
www.sindominio.net/espaiobert

Projecte en què col·lectius i individualitats es doten d'una infraestructura que els permet treballar en diferents àmbits de transformació social i que intenta respondre a les necessitats actuals de comunicació, reunió, accions socials artístiques...

Acull: Associació Tècnics de l'Espectacle de Catalunya, Zitzània-Contrainfos, Revista Polémica, Limes, Espais per a la Recerca Acció, Centre de Documentació Musical, Col·lectiu de Consum Crític Espai Obert.

Obertura: 2004 (a Sants)

Horaris: de dl. a dv. de 18 a 22 hores

15 ATENEU LLIBERTARI
Maria Victòria, 10
www.lateneu.revolt.org

Espai de trobada que pretén fomentar el debat i la controvèrsia, a més de realitzar tallers de filosofia, poesia i història.

Acull: un espai on s'hi poden organitzar activitats i una aula oberta d'informàtica.

Obertura: febrer de 2006

Horaris: depenent de l'activitat

LA BORDETA, MON AMOUR

Una plaça major a Sant Medir

Fa pocs dies la Comissió de Veïns de la Bordeta i el Centre Social van ser convocats pel Districte per parlar de la remodelació de la carretera (Gavà, Constitució). També hi van assistir gent de l'AMPA de l'escola de Sant Medir i el mossèn de la parròquia

La qüestió és que en el tram ara en obres, de Sant Medir a Moianès, es modificaria el disseny previst. S'hi han incorporat novetats al nostre parer positives (alguna de les quals llargament reivindicada). Per exemple, fer un carril bici segregat, traslladar les zones de càrrega al costat mar i convertir el carrer en un únic carril de circulació direcció Barcelona, cosa que permet eixamplar les voreres tot i deixar un carril de serveis. Els veïns no vam estar d'acord que a la vorera mar no hi haguessin arbres. El problema: una canalització de fibra òptica. Vam demanar que es desplaçés aquesta canalització i es va quedar que s'ho mirarien amb *carinyo*. Vam demanar que no es demorés la remodelació del tram entre Sant Medir i Riera Blanca i que s'executés el planejament en la cantonada Gava-Moianès de transformació a zona verda (17/6).

Aquestes modificacions permeten també que a la plaça de Sant Medir s'eixampli la vorera fins a alinear-la amb el carrer Constitució, amb una amplada d'uns 15 metres. En aquest punt vam demanar que es fes un esforç d'imaginació i pressupost per tal de convertir l'espai en la plaça major de la Bordeta.

A banda de reservar-nos el dret d'informar els veïns a través dels nostres butlletins i assemblees, vam donar el nostra vistiplau a les modificacions.

Perquè després diguin que sempre estem a la contra...

COMISSIÓ DE VEÏNS DE LA BORDETA

mon verd

DISTRIBUCIÓ PRODUCTES ECOLÒGICS I DE COMERÇ JUST
COOPERATIVA AUTOGESTIONÀRIA
ECONOMIA SOCIAL ALTERNATIVA

c/. Avila, 71-75 àtic
08005 Barcelona
Tel: 93.485.5596 Fax: 93.485.5609
monverd@retemail.es

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra
ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Olzinelles, 96, 1r. Tel. 93. 332 04 19
08014 BARCELONA
e-mail: msolanasdentist@infomed.es

ROIG OLLE

"PEIXOS NOLLA"

Mercat de Sants, parades 301 a 306 i 340-341.
Telf: 93-339-55-57
SANTS

talls & tallats

SANT JORDI 3 TEL. 934 911 894 BARCELONA
933 306 158 perruquera

Ràbia Positiva aterra a Sao Paulo

El passat 3 de novembre, Ràbia Positiva va aterrar a l'aeroport de Guarulhos, Sao Paulo, iniciant el que ha esdevingut una gira històrica per a la banda santsenca. En menys d'una setmana el grup va descobrir una escena musical totalment diferent. Ens ho explica el seu cantant

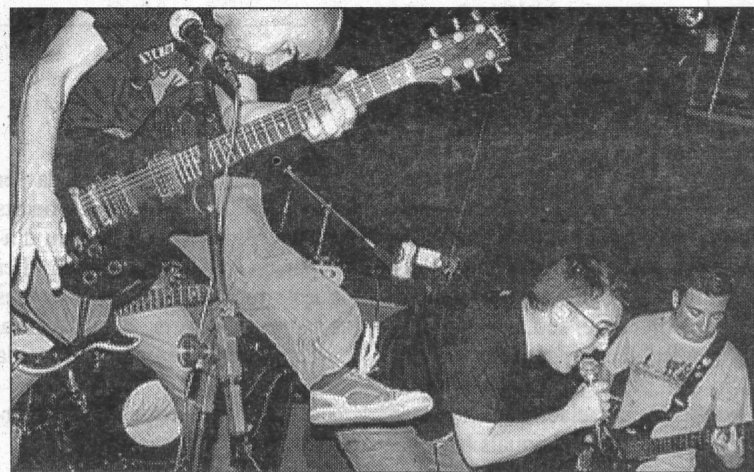
DAVID VÁZQUEZ ■ SANTS

Els contrastos han estat la tònica dominant d'aquesta gira. D'entrada, Brasil és un país atípic pel que fa a incursió de grups estrangers. No coneixen cap artista català ni espanyol. Tampoc és habitual que els grups d'aquí que arriben a Amèrica ho facin a Brasil. L'idioma esdevé barrera, són l'únic país lusòfon del continent. La seva extensió fa que funcioni com si fos un continent, amb el

seu circuit i amb els seus canals de comunicació i distribució. Aquest és el primer contrast. L'altre contrast el trobem al lloc on ens ubiquem i que es converteix en la nostra base d'operacions, el barri de Pedro Nunes (Zona Lesta-SP), al centre de la perifèria. Això sí que és autèntic! Els nens juguen descalços al futbol a qualsevol hora del dia, els diumenges molts s'arreglen per anar a missa i la música del moment no para de sonar per les fi-

nests. Aquí és on el president Lula ha tret la gran diferència de vots. No hi ha dubte. Els joves, que ens acompanyen en tot moment ho tenen clar. Abans de votar a la dreta, Lula.

Hem estat sis tardes tocant i coneixent l'escena musical més *underground*. Més contrastos, desenes de concerts alhora i en horari becaina. Insòlit. Segurament no es tractava d'una moda, però mai havia vist tocar tants grups de *punk* i *hardcore* en tant

Els Ràbia en un concert durant la seva estada al Brasil.

LURINGA

poc temps. La rebuda ha estat meravellosa, igual que el comiat. Hi ha coses difícils d'oblidar, i per a mi una és aquesta. A l'altra banda del món hi ha persones

que en el fons senten el mateix que tu i a més ho expressen de la mateixa manera. Ens diuen que tornarem. Ja veurem... tot és possible.

Nou plats, nou cançons

J. PUI ■ SANTS

La vesprada del dijous 23 es van reunir en un mateix escenari música i gastronomia, per celebrar el primer aniversari de Terra d'Escudella. Amb l'arribada de cada un dels nou plats que se serviren, Carles Belda interpretà en directe una cançó amb el seu acordió. La fórmula va resultar ben satisfactòria. Els plats eren un recorregut per la cuina catalana, que van fer degustar als comensals des de torradetes de paté fins a conill amb bolets, passant pels fideus negres, torradetes de salmó... Si bé l'experiment es prestava a l'eclipsi del menjar per la música o viceversa, la perfecta combinació

va fer-ho impossible: tots els sentits van esdevenir-ne un de sol, tot assaborint música i menjar.

Belda tocant durant el sopar. M.S.A

Èxit del XXVIII Cros Popular de Sants

AGUS ■ SANTS

El Cros Popular de Sants ha batut enguany els seus rècords més recents de participació. Des dels inicis dels anys 90, moment en el qual el cros va arribar als 2.000 corredors, la participació s'havia estancat en uns 800 o 900. Enguany el nombre de participants ha arribat als 1.200, límit establert per l'organització.

També s'ha consolidat la cursa de tres quilòmetres per als joves de 7 a 14 anys amb una participació d'uns 200 nois i noies. Els més petits de tots, d'entre 0 i 6 anys, tam-

bé han batut rècords, arribant als 60.

La cursa es va fer sense incidents destacables tot i els problemes que va generar el canvi de recorregut per les obres de l'estació. També es va donar una abundant presència d'espectadors, tant a Badal, lloc de sortida i d'arribada, com al carrer Alcolea, on la comissió de festes va muntar un punt d'animació.

Els organitzadors, el Club Camins Esportiu de Sants, valoren molt positivament el cros, així com les novetats d'aquesta edició com,

Participants a punt de començar.

LLUÍS MIRÓ

per exemple, el control del temps amb el sistema dels xips, que ha permès tenir els resultats i els temps de forma automàtica a internet.

Els guanyadors del cros van ser Federico Alejan, amb un temps de 32 minuts i 16 segons, i Núria Miró, amb un temps de 40 minuts i 7 segons.

un altra cultura del consum

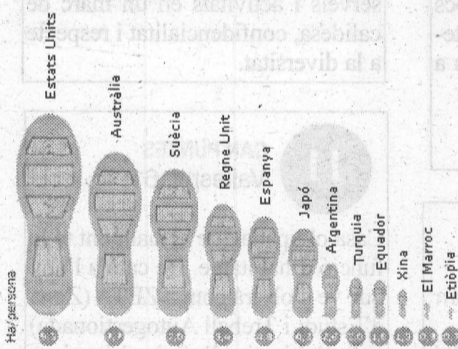
COOPERATIVA GERMINAL

La petjada ecològica

La petjada ecològica no és l'empremta que deixa un peu o la roda d'una bici al fang. La petjada ecològica és un concepte una mica més complex, és un instrument que ens ajuda a veure i quantificar que el món és cada dia més petit, insostenible i interdependent.

La petjada ecològica es defineix com l'àrea ecològicament productiva que es requereix per satisfer el nostre estil de vida actual; el resultat es dona en hectàrees per habitant (h²/hab) i té en compte cinc categories: alimentació, habitatge, transport, béns de consum i serveis. Inclou en el càlcul l'extensió necessària tant per crear els recursos com per absorbir els residus. Una

manera planera d'entendre el concepte de petjada ecològica és posar-ne un exemple concret. Catalunya (any 2003): 3,92 h² per cada habitant. Aquesta superfície inclou, per exemple, l'àrea que cal destinar a produir el blat per fer la farina del pa que cada habitant menja, l'àrea d'hort que ocupen les patates que ingereix, la superfície d'arbres necessària per depurar les emissions de carboni que produeix el seu cotxe o per fer el paper que

usa, l'extensió de món que es necessita per fer i netejar les conseqüències ambientals del sabó que utilitza quan es duxa, la fabricació de la seva càmera de fotos...

A primer cop d'ull, es veu com les concentracions elevades d'habitants

demanen extensions immenses de territori per fer i reduir els recursos que consumeixen. Dit d'una altra manera, immenses extensions de territori estan esclavitzades per les ciutats, perquè han de proveir-la de recursos i netejar-ne

els residus.

Curiosament, a més, hi ha una relació directa entre la riquesa d'un territori i la seva petjada ecològica, a més de la relació òbvia del número d'habitants. Normalment els països rics i poblats tenen una superfície de petjada ecològica molt superior a la seva superfície total. Això vol dir que els països més rics consumeixen els recursos dels territoris més pobres. A escala global, la superfície de petjada ecològica del món és quatre vegades superior a la superfície total del planeta; és a dir, que el consum de recursos de la terra és quatre vegades superior a un consum sostenible. El més greu, però, és que la petjada ecològica en lloc de reduir-se creix constantment: la insostenibilitat ecològica del planeta s'accentua.

Algú m'acompanya a peu a trepitjar el fang o a deixar-hi marcada la roda de la bici?

General d'Instal·lacions BCN, s.l.

AIGUA - LLUM - GAS

Instal·lacions i reformes

Gallileu 87 - 08028
Tel: 93 511 12 34

Fem una gran pinya?

C/ Vallespir 28 www.corinots.org

EL LOKAL

associació cultural El Raval

llibres
contrainformació revistes
música
samarretes
pedaços...

horari:
matins, de dimarts a
divendres de 10.30 a 14h
tardes, de dilluns a
dissabte de 17 a 21h

c/de la Cera 1bis 08001 Barcelona
Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
elokal@pangea.org

Què està passant als Països Catalans? *

* En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre

passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

No al pla de Ponent

Amb l'excusa d'actuar davant la demanda d'habitatge, l'Ajuntament de Gavà ha donat el vistiplau a aquesta maniobra especulativa i agressiva amb l'entorn, que no assegura en absolut el cobriment de totes les necessitats del nou volum de població

MARC AMIGÓ PELFORT - GAVÀ-SANTS
JORDINA S. AMAT

El 1988 es va presentar la maqueta del projecte urbanístic del pla de Carat que finalment es va paralitzar el 1993 quan ja estava totalment aprovat perquè Vertix, la promotora d'aquell pla (i de l'actual), no tenia el 60% del territori en propietat. L'oposició veïnal i de propietaris era forta, i hauria fet invertir a l'empresa massa diners per tirar-lo endavant.

Vuit anys després es va recuperar el pla, reconvertit en el pla de Ponent, però en aquesta ocasió Vertix havia anat comprant terrenys, i ja comptava amb el percentatge necessari per engegar-lo. Durant uns anys ha estat força aturat per assumptes legals, però, ara que ja està aprovat per totes les instàncies necessàries, només queda per elaborar l'estudi ambiental i ja es podria executar.

Creixement de la població

El pla pretén urbanitzar 200 noves hectàrees, que significarien 17.000 nous habitants, segons el mateix pla. L'Ajuntament de Gavà ja ha començat la campanya de propaganda, amb l'emissió de paperetes que presenten el pla urbanístic com la resposta a una necessitat. S'hi afirma que els quatre nous barris a la zona "permetran atendre les necessitats d'habitatge (...) i un creixement cohesionat i equilibrat". És, "atesa la necessitat d'habitatge", una "solució amable amb el territori".

Segons l'últim cens hi ha 1.800 habitatges buits a Gavà. Del conjunt de noves cases que es construirien, el 60% seria a preus de mercat. L'oposició al pla, articulada en una coordinadora i una plataforma "No al Pla

de Ponent", denuncia la hipocresia d'aquestes mesures per combatre la manca d'habitatge, i el creixement desproporcionat en relació a tots els serveis que necessita aquest increment de volum de població.

Serveis públics

La línia de metro del Baix Llobregat R-3 es diu que arribarà el 2012, tot i que la data probablement s'endarrereixi perquè encara s'ha de fer el projecte, dotar-lo de partides pressupostàries i executar l'obra. Això vol dir que les autopistes, ja col·lapsades i que no es poden engrandir més, tampoc podran absorbir aquest augment d'usuaris de l'automòbil.

Quant a d'altres infraestructures, no se sap quan es construiria una nova escola pública ni un institut nou (cal dir que els dos instituts de Gavà estan saturats). No es preveuen escoles bressol (ara se'n construirà una a Gavà després de molts anys de demandes), que ara deixen cada any unes 400 persones fora. L'hospital de Sant Llorenç, el punt d'atenció de Viladecans, Gavà i Castelldefels, no s'amplia ni se'n preveu fer cap de nou. Es preveu la construcció d'un CAP, però en detriment del barri de les Bòbiles, a qui se li havia adjudicat el centre a causa del fort creixement que també ha tingut en els últims temps.

La 'ciutat verda'

El que l'ajuntament presenta com "el nou eixample verd de Gavà" suposa la urbanització de la zona de la Riera dels Canyars, l'únic corredor biològic que queda entre el Parc Natural del Garraf i el mar, Parc Agrari, cosa que afectaria unes 10 espècies protegides per la UE. De fet, en un informe sobre el pla emès aquest any pel Departament de Medi

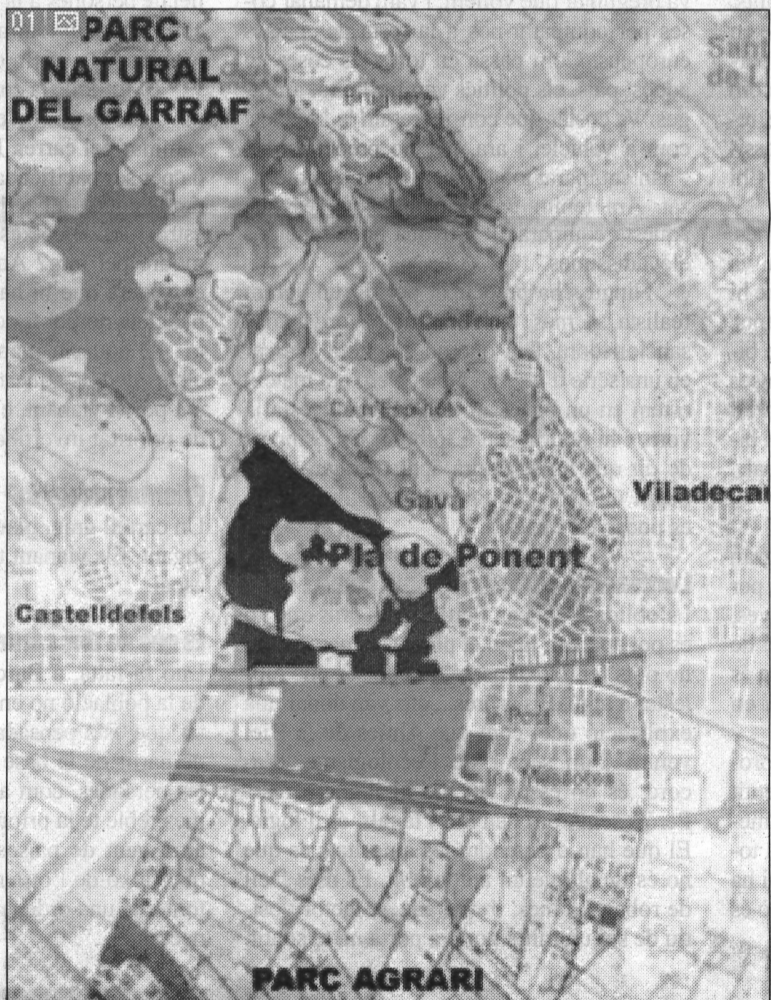
Ambient i Habitatge, es presenten una sèrie de reserves des del punt de vista ambiental. S'afirma que "l'entorn, altament urbanitzat i ple d'infraestructures viàries, fa que aquesta capacitat natural de connexió mar-muntanya estigui molt restringida, de manera que els pocs sectors on es mantenen espais lliures de la urbanització adquireixen una rellevància molt especial. Per aquest motiu, tota la conca de la riera de Canyars presenta un especial interès natural". L'interès per mantenir una anella verda (de què s'havia parlat tant fa un

temps) al voltant de Barcelona sembla que ha perdut vigència.

Participació ciutadana

Aquest pla, que és presentat per l'ajuntament com el pla dels propers 10 anys que regirà en l'àmbit de l'habitatge, ha estat fet a esquenes de la població. S'ha elaborat sense comptar amb la participació ciutadana, i ni tan sols no s'han estudiat propostes alternatives, com les presentades per grups com Depana i Quercus.

Més informació: www.salvemelcalamot.org i coordinadora-noalpladeponent.com

En negre la zona que al pla consta que serà urbanitzada.

COORDINADORA

ECOPOLICIA...

Per sorpresa de tothom, Saura relleva la dura Montserrat Tura al capdavant d'Interior.

Agressions feixistes impunes

L'Audiència de Barcelona ha condemnat a 11 anys de presó per homicidi el neonazi Aitor Dávila. El jurat popular el va declarar culpable d'apunyalar mortalment Roger Albert durant les festes de Gràcia del 2004. Emilio C. P., acusat de lliurar a Aitor el ganivet per cometre l'assassinat, va ser exculpat pel jurat i absolut.

La sentència no ha estat ben rebuda pels familiars de Roger, entre d'altres coses, per la seva laxitud i perquè els obliga a pagar la meitat de les costes de l'acusació particular. Tant des de la Fiscalia com des de l'acusació popular recorreran la decisió del jurat. Els col·lectius que han denunciat l'assassinat del Roger destaquen les nombroses irregularitats produïdes al llarg del cas, ja des de la fase d'instrucció, quan es van "perdre" proves que inculpaven els acusats. Assenyalen també el doble varem que té la justícia, que sovint dicta sentències desmesurades contra membres dels moviments socials mentre que absol o sentència amb penes mínimes nombroses agressions feixistes.

...O ELS HOMES DE SAURON?

I la conya s'estén per tota la Terra Mitjana: portaran els Uruk-Hai d'Esquadra calçots en comptes de porres?

Fes-te amic o amiga de

la Burxa

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i contribuir econòmicament al seu manteniment.

Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment. Així que ja saps!

Nom _____
Cognoms _____
Carrer i número _____
Codi Postal _____ Població _____
Telèfon _____ DNI _____
Vull rebre LA BURXA a casa

Amic/amiga de
LA BURXA
3 euros/mes
(36 euros l'any)

Col·laboració anual
amb
LA BURXA
5 euros/mes
(60 euros l'any)

Aportacions
voluntàries a LA
BURXA
euros
(escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc _____
Adreça _____
Població _____
Nom del titular _____
CODI ENTITAT
CODI SUCURSAL
CODI SEGURETAT
NÚM DE COMPTE
Es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA
Data _____ Signatura _____

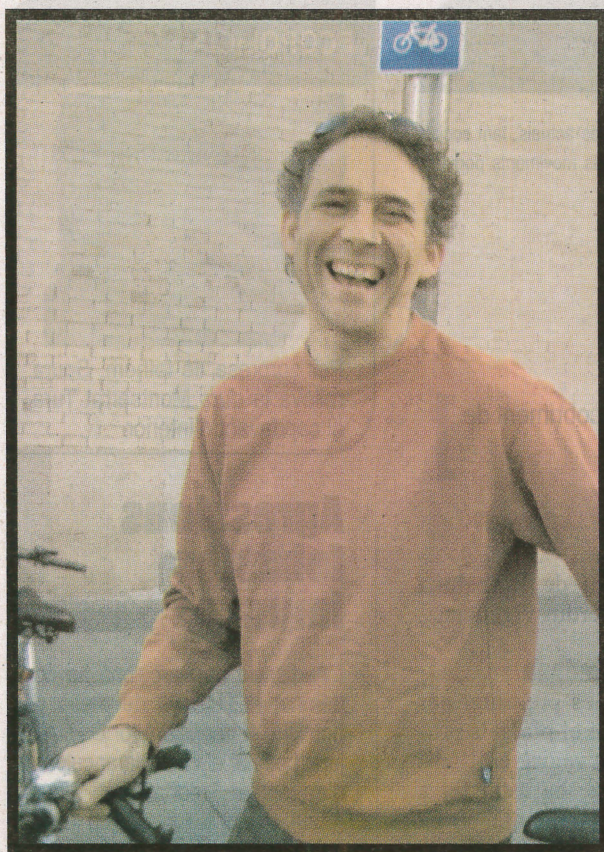

FOTO: JORDINA

Albert Garcia Burriel

Membre d'Amics de la Bici

"Hauria d'existir una llei de persones a la qual s'incorporessin els cotxes"

Com que el temps ho permet, decidim anar a xerrar a l'Espanya Industrial, per estar una mica més "a la natura, envoltats de verd"; com diu l'Albert, amb un somriure que manté durant tota la conversa. Anava per corredor professional, però una lesió el va apartar de la competició. Ara bé, això no el va separar en absolut de la bicicleta. Es va reincorporar al moviment social per la bicicleta, amb què ja havia estat en contacte, tot i que poc, pel temps que li treien entrenament, estudis i feina. D'aquesta manera va acabar als Amics de la Bici, on està des dels inicis de l'entitat. Ara fa 25 anys tres persones provinents de moviments ecologistes i sindicalistes van fundar l'entitat per defensar l'usuari i la usuària de la bicicleta. Una de les primeres lluites que van reeixir va ser reclamar l'estatus de vehicle de la bicicleta, perdut formalment durant el franquisme. El nou entrebanc que suposa la nova ordenança per a l'ús de la bicicleta ens ha dut a parlar amb aquest col·lectiu.

JORDINA S. A. ■ SANTS

El local dels Amics és a Sants, així que co-neixeu l'estat de la bici al barri...

L'entitat ha estat sempre vinculada a Sants. Al carrer Demòstenes tenim el local, que en una època va ser ocupat. Aparegué una persona que en reclamava la propietat. I com que ha estat i segueix sent un punt de referència de la bicicleta, vam fer els possibles per conservar el local, evitant que s'hi especulés.

Sants és un lloc força simbòlic, a més. Tenim la Unió Esportiva de Sants, aquí va néixer la Volta Catalunya, és per això que hi ha el monument a la bici a la plaça de Sants. És un barri obrer de tota la vida, barri de bicicletes. Però no n'hi ha gaires. Les cases són baixes, no hi ha facilitat per aparcar. Hi hauria d'haver més espais on aparcar les bicis, a costa de places per als cotxes, si cal.

Com veieu la nova ordenança?

Les ordenances es fan quan hi ha un gran problema o quan hi ha una gran solució, per a quelcom que no consta a les normatives, com és el cas de la bicicleta, en una llei de trànsit feta des de Madrid, on la bicicleta és un *ovni*. Però l'Ajuntament no ha mirat en positiu.

Nosaltres volíem una normativa progressista, però no ha pogut ser. S'han sentit pressionats per l'oposició, per aquesta mena de *lobby* de l'automòbil, i han anat a tocar el crostó als més fàcils. És igual si hi ha cotxes contaminant, per les voreres. Això és igual, això és el progrés.

Quina relació té l'entitat amb l'Ajuntament?

D'uns anys ençà hem estat en contacte amb els ajuntaments per arribar a acords, però sempre mantenint els nostres criteris. Així ha estat amb l'ordenança: l'Ajuntament ens va preguntar què volíem, i vam demanar coses per equiparar-nos a la resta de països europeus. Com passa en totes les coses en aquest país, els polítics van fer-ho tot a mitges. Va costar que consideressin la bicicleta com a vehicle, i ara, per no preocupar-se, l'han equiparat totalment al vehicle motoritzat. Ara tenim un problema, que és que aquesta equiparació provoca unes sancions elevadíssimes.

Ningú s'ha preocupat per fer un varem realista. A més, es tracta d'una ordenança sancionadora. Diu que no es podrà aparcar en una sèrie d'equipaments. Però ara mateix estem en un banc, amb dues bicicletes a la vora, i hi podria seure tothom. En comptes de dir que no es podrà aparcar quan no es pugui utilitzar l'equipament, es diu que no es podrà fer i ja està.

L'ordenança inhibeix el sentit comú...

I s'oblida d'educar. Perquè si tu dius que no es pot aparcar, ja no et plantejges per què no ho pots fer. No pensaré que potser puc molestar a algú. Els arbres... ens van donar una explicació que, com que Amics de la Bici venim d'un sector de l'ecologisme, d'acord, és un ésser viu, no hi lliguem res... Però a semàfors, senyals i fanals, és il·lògic. El que han d'entendre les autoritats és que no és igual que un automòbil. És més fàcil de robar, i a més, treure aquest factor positiu de ser un mitjà porta a porta no té sentit.

Molts vianants no veuen amb bons ulls les bicicletes.

Se'ns ha acostumat al cotxe. De fet, tots els vianants estem legislats per la llei de trànsit. Hauria de ser al revés, hauria d'existir una llei de persones a la qual s'incorporessin els cotxes. I aquí tenim una llei de cotxes que les persones estem obligades a complir.

El futur de la ciutat és que els barris tornin a ser barris, que la gent pugui tornar a caminar pel carrer. Barcelona està preparada per ser pacificada. Per què el carrer Guertart té cotxes a banda i banda, té tanta infraestructura de cotxes i els veïns no es poden moure pel mig? Aquesta ordenança, però, considera que hi ha aglomeració quan una bicicleta no pot fer cinc metres en línia recta... D'aquesta manera, exclouen les bicicletes de tots aquest espais que s'estan creant per al vianant, els carrers de màxim 30, de prioritat invertida...

Prioritat invertida?

Un cartell gran, blau, en què hi ha uns nens jugant. Els vianant tenen prioritat en aquell espai.

És que no tinc carnet de conduir...

I no fa falta, a Barcelona. Aquí la majoria de la població no en té, en canvi és una ciutat que està pensada per al cotxe. S'hauria de partir de la base d'una normativa cap a les persones, com als països nòrdics, on el més feble té la prioritat sempre. Si tu parles amb gent de països europeus, i els expliques això de l'ordenança, et diuen: "Quina tonteria, una ordenança per a això? Si no és necessari..."

CARTELLS POLITICOSOCIALS

Medi Ambient

PER UNA NOVA CULTURA DE L'AIGUA

MANIFESTACIÓ A BARCELONA

10 de març de 2002 • Ronda Sant Pere/Plaça Catalunya • 12.00 h.
Recorregut: Ronda Sant Pere/Plaça Catalunya, Ronda Sant Pere, Via Laietana, Plaça Catalunya

ACTIVITATS

Dijous 14 de desembre
Projecte Sida a Guinea Equatorial
21.30 h: Marisa Planells presenta el projecte al Vapor Vell

Divendres 15 de desembre
Concert per Can Miroia
Fins a les 6 hores a Can Vies

Dissabte 16 de desembre
Jornada contra l'ordenança cívica
18 h: teatre, bastoners i PD, organitzada per l'Assemblea de Joves, Sala Bahía

Divendres 22 de desembre
Manifestació per Roger Albert, assassinat a Gràcia
Tarda: plaça Urquinaona.
Estigueu atentes a la convocatòria!

Festa Ragga-Jungle
Can Vies

Divendres 29 de desembre
Concert per l'autogestió de Can Vies
22h: actuació dels Antiherois, Can Vies

Diumenge 31 de desembre
Concert de cap d'any
Organitzat pel Casal, a Can Vies

